

W GŁOS NARODU

Informacyjny dziennik demokratyczny

Nr 118

Częstochowa, środa 21 maja 1947 roku.

Rok III.

Min. Osóbka Morawski przewodniczący CKW PPS w Krakowie

Jednolity front

to jedyna słuszna koncepcja polityczna

WARSZAWA (PAP) — Na wczorajszym zjeździe wojewódzkiej Polskiej Partii Socjalistycznej w Krakowie wygłosił przemówienie przewodniczący CKW PPS min. Osóbka-Morawski.

Wspominając o drugiej rocznicy zakończenia najbardziej krwawej wojny światowej, mówca dał wyraz obawom o przyszłość, nurtującym na polski z powodu zbyt małego walkania ze strony mocarstw anglosaskich w sprawie zbrodni niemieckich. Tymczasem już dziś — stwierdza min. Morawski — ujawniają się groźne siły reakcyjne — kapitalistyczne, mogące zagrozić pokojowi, występujące zwłaszcza w USA, w Hiszpanii frankistowskiej i we Francji, gdzie niebezpiecznym punktem jest ruch de gaulloński, przypominający półfaszystowski ruch sanacyjny.

Dalszym punktem niebezpiecznym mogą stać się znowu Niemcy, odrodzone na rozgrywkach politycznych mocarstw i na eksploatacji obcego kapitału w niemieckim przemyśle. W tych warunkach uchronić świat przed nową wojną i budować pokój winny wszystkie narody milujące pokój. Nowa granica Polski i całego zespołu narodów słowiańskich na Nysie, Łużyckiej, Odrze i Bałtyku, reformy społeczno-gospodarcze w państwach wschodniej i centralnej Europy, usunięcie wielu zadrzań między tymi narodami — są bardzo dodatnim czynnikiem europejskiego i światowego pokoju.

Następnie mówca wspominał o wielkiej roli, jaką winien odegrać ruch robotniczy w kształtowaniu stosunków powojennych w Europie. Cechy charakterystyczne, jakie winna mieć droga do socjalizmu w powojennym okresie, są, zdaniem mówcy, następujące: 1) umiar reformatorski, 2) jednolity front, 3) dobre stosunki z mocarstwami, które popierają szczerze rozwój socjalizmu. Bez jednolitego frontu utrzymanie władzy ludowej byłoby niemożliwe. Mówiąc o podstawie i o osiągnięciach socjalistycznych partii w Polsce, Czechosłowacji, Francji, Włoszech, Bułgarii i Niemczech — mówca dochodzi do wniosku, że polski i czechosłowacki przykład jest najbardziej prawidłowy i słuszny. Te dwie bowiem partie stanęły na stanowisku jednolitości, równorzędności i jednolitego frontu. Mówiąc

o sytuacji we Francji min. Osóbka-Morawski stwierdza, że we Francji nie stworzono dobrze

działającego jednolitego frontu, przy czym w partii socjalistycznej działają wyraźnie 2 nurty:

jeden ciąży więcej ku jednolitemu frontowi, drugi bardziej ku prawicy. Nurt prawicowy dotychczas brał górę nad lewicowym; mówca sądzi, że nie tyle z przewagi wpływów prawicowych partii w ogóle, ile dzięki przewadze starych przywódców partyjnych.

Na ostatnim kongresie zwyciężył wprawdzie kierunek lewicowy, ale w praktyce prawicowi przywódcy wykazują nadal swoje przeważające wpływy. Wzdraganie się socjalistów przed jednolitym frontem z komunistami francuskimi i kłótnie elementów mieszczańskich, nie przy sparsza francuskiej partii socjalistycznej siły i wpływów. Rząd we Francji nie posiada mocnego trzonu, którym mógłby być tylko jednolity front klasy robotniczej. Wobec ciągłej chwiejności zaczyna tam podnosić głowę półfaszystowski ruch de Gaulle'a. Konkludując, mówca jest

zdania, że jednolity front we Francji byłby możliwy i celowy.

Przechodząc do spraw PPS i do jej zadań, mówca podkreśla, że Polska Partia Socjalistyczna chce budować demokrację ludową na organizacjach robotniczych i ludowych, mając pełne zaufanie do mas robotniczych i chłopskich. Polski ruch socjalistyczny skończył ze swym wewnętrznym rozbiegiem. Na odcinku polityki zagranicznej — wywodzi mówca — budujemy trwały sojusz ze Związkiem Radzieckim, jako gwarancję pokoju, nienaruszalności naszych granic zachodnich i naszej niepodległości i suwerenności.

Mówiąc o znaczeniu jednolitego frontu partii robotniczych, minister oświadczył: „Jednolity front dla nas, to nie przemijający kaprys, ale słuszną, jedyną koncepcję polityczną. Sędzią będą masy robotnicze i chłopskie”.

W Niemczech tuczy się świnie zbożem i mlekiem, a ludzie pracy głodują

BERLIN (PAP) — Sytuacja aprowizacyjna w zachodnich Niemczech jest głównym tematem dnia, poruszonym przez wszystkie bez wyjątku dzienniki berlińskie, które oczywiście w różny sposób naświetlają jej powody.

Dzienniki wychodzące pod kontrolą brytyjską i amerykańską zastanawiają się nad przyczyną chaosu, który w dziedzinie gospodarczej, a zwłaszcza w żywności, powstał w zjednoczonych strefach, na co odpowiada „Berliner Zeitung”, że chaos i katastrofę głodu spowodowali ci sami ludzie, którzy dążyli do zjednoczenia strefy amerykańskiej i brytyjskiej, przepowiadając narodowi niemieckiemu różne dobrodziejstwa, które miały nań z tego tytułu spłynąć.

„Berliner Zeitung” stwierdza, że odpowiedzialne za powstałą na zachodzie sytuację kłosa nie czynią nic, celem radykalnego opanowania chaosu. Nie przeprowadzono, mimo wielokrotnych przyrzeczeń, nacjonalizacji przemysłu ani reformy rolnej, zapewniono majestatycznie świętość władności prywatnej nawet tym ludziom, na których nie wyszła jeszcze krew tej wojny.

Istotnie na ostatnim kongresie związków zawodowych w Bielefeld powzięto rezolucję wskazującą na błędy polity-

ki gospodarczej stref zachodnich, jak również na słabe strony programu pomocy, który ustalany jest poza granicami Niemiec. W programie tym — jak stwierdza rezolucja — nie ma mowy o demokratyzacji gospodarki i o ustaleniu politycznej jedności Niemiec, co stanowiłoby podstawy niemieckiej gospodarki i jedyną drogę, prowadzącą do zlikwidowania chaosu.

Rezolucja związków zawodowych, o której wyżej mowa, zawiera również żądanie przeprowadzenia reformy rolnej w zachodnich Niemczech i ustalenia jednolitego planu gospodarczego, który pozwoliłby na wykorzystanie całej powierzchni rolnej. Związki zawodowe domagają się dla siebie udziału w kontroli gospodarstwa rolnego i w dostawach żywności, niezbędnej dla utrzymania ludności miast.

Niezależnie jednak od tych sięgających dalej w przyszłość projektów i zamierzeń, opinia niemiecka domaga się w sposób zdecydowany natychmiastowego usunięcia źródeł zła, które widzi w fakcie pozostawiania na kierowniczych stanowiskach w strefie brytyjskiej b. hitlerowców i junkrów, których wybitnym przedstawicielem jest dyktator żywnościowy zjednoczonych stref Schlang-Schoeningen. Zwalczają go już wszystkie partie z wyjąt-

kiem CDU — chrześcijańskiej demokracji i chyba tylko jakimś specjalnym związkiem Schoeningena z brytyjskim zarządem wojskowym przypisać należy fakt pozostawienia go jeszcze na stanowisku.

Dla opanowania sytuacji, konieczny jest do żniw przywóz do Niemiec 450 tys. ton zboża miesięcznie. Gen. Clay czyni za klęskę głodu odpowiedzialnych samych Niemców, a przede wszystkim ziemian, którzy sabotują zarządzanie władz i nie dostarczają przepisanych kontyngentów, tucząc świnie zbożem i mlekiem. Zapytany, czy użyje wojska w celu ściągnięcia dostaw, generał Clay oświadczył, że ma nadzieję, iż obejdzie się bez tej ostateczności.

Zadania rządu Nitti'ego

RZYM (PAP) — Prasa donosi, że Francesco Nitti w dalszym ciągu prowadzi rokowania w sprawie sformowania nowego rządu. Bonomi zgodził się uczestniczyć w nowym rządzie jako minister bez teki. De Gasperi potwierdził ponownie zapewnienie, że partia chrześcijańsko-demokratyczna poprze wysiłki Nitti'ego w sprawie utworzenia nowego rządu, opartego na szerokich podstawach. Przywódca włoskiej partii komunistycznej Togliatti nie wysuwa żadnych zastrzeżeń wobec partii Nitti'ego, lecz podkreślił, że kryzys gospodarczy należy rozwiązać przy pomocy metod demokratycznych, zgodnie z wolą wyborców. Nenni, przywódca socjalistów włoskich, uzależnił udział socjalistów w rządzie od zobowiązania Nitti'ego przeprowadzenia wyborów w październiku b. r. Dziennik „Repubblica” ogłosił wiadomość, z której wynika, że departament stanu śledzi ze szczególną uwagą rozwój wypadków we Włoszech.

RZYM (PAP) — W związku z rozmowami, jakie prowadzi Nitti w sprawie utworzenia nowego rządu, przywódca włoskiej partii socjalistycznej Nenni, po konferencji z Nitti oświadczył: „Sądzę, że Nitti utworzy nowy rząd, opierając się na trzech partiach ma-

Przyjęcia w Belwederze

WARSZAWA (PAP) — Prezydent R. P. przyjął w dniu wczorajszym w Belwederze członków delegacji ekonomicznej rządu jugosłowiańskiego z min. Hebrangiem, przewodniczącym komisji planowania na czele. Delegacji towarzyszył ambasador Jugosławii w Warszawie dr Pribicevic, zaś ze strony polskiej uczestniczył w audyencji minister Przemysłu i Handlu Minc.

Posel R. P. w Meksyku udaje się do Warszawy

NOWY JORK (PAP). — W najbliższych dniach udaje się do Warszawy poseł R. P. w Meksyku Jan Drohojowski, który reprezentuje Polskę poza Meksykiem w szeregu krajów Ameryki Łacińskiej. Podczas nieobecności ministra Drohojowskiego zastępować go będzie w charakterze chargé d'affaires I sekretarz poselstwa Józef Welker.

Nadzwyczajne środki ostrożności podczas wizyty Franco w Barcelonie

LONDYN (PAP). — Jak donosi z Madrytu agencja Reutera, w czasie pobytu generała Franco w Barcelonie zastosowano największe środki ostrożności w obawie akcji terrorystycznej. Według komunikatu politycznego w ub. nocy wybuchła bomba na parapiecie okna w biurze gubernatora wojkowego w Barcelonie. Wyrządziła ona pewne szkody w budynku Ofiar w ludziach nie było, 2 osoby aresztowano.

Opracowanie dokumentów dotyczących polityki zagranicznej III Rzeszy

WASZYNGTON (PAP) — Departament stanu USA podał wiadomość, że w czerwcu b. r. historycy Francji, Anglii i Stanów Zjednoczonych ustalił plan dotyczący opublikowania dokumentów w sprawie niemieckiej polityki zagranicznej.

Komisja UNESCO udaje się do Grecji

PARYŻ (PAP). — Do Grecji udaje się wkrótce komisja, która ma zbadać warunki życia dzieci i konieczność odbudowy i oświaty tego kraju.

Socjaliści austriaccy żądają pełnej suwerenności

WIEDEN (SAP) — Nadzwyczajna konferencja partii socjalistycznej w Wiedniu zwróciła się z apelem do całego świata. — Wysłano żądanie zastosowania pewnych zarządzeń, a m. in.:

Natychmiastowe wycofanie wojsk okupacyjnych. Natychmiastowe zaprzestanie korzystania z austriackich środków żywności i innych towarów przez wojska okupacyjne. Natychmiastowe zwolnienie mieszkań, szpitali, domów wypoczynkowych, kąpielisk i hoteli do użytku austriackiej ludności i austriackiej gospodarki krajowej.

Nieograniczanie praw Austrii przy zawieraniu umów handlowych i gospodarczych z innymi krajami.

Uznanie prawa Austrii do udzielania wiz wjazdowych.

Zniesienie wszelkiej kontroli sojuszniczej na granicach strefowych w stosunku do podróży cywilnych.

Wprowadzenie obiecywanego kilkakrotnie wolnego obrotu towarowego w Austrii.

Całkowite poddanie wszelkiej produkcji przedsiębiorstw austriackich przepisom ustawodawstwa austriackiego.

Wykonywanie kontroli granicznej wyłącznie przez urzędy austriackie, a to dla zapobieżenia wywożeniu austriackich wyrobów za granicę.

Zastosowanie i przeprowadzenie przepisów ustawy o upaństwowieniu w stosunku do wszystkich w tej ustawie wymienionych przedsiębiorstw.

Zwalczanie zakłócania bezpieczeństwa publicznego przez zezwolenie organom policji austriackiej na używanie broni.

Poddanie wszystkich uchodźców „DP” pod kompetencję sądownictwa austriackiego, aż do chwili opuszczenia przez nich kraju.

Natychmiastowe wstrzymanie wszelkiego rodzaju cenzury listowej i prasowej.

Oddanie Austrii znajdujących się w kraju stacji radiowych.

Działalność amerykańskiej ligi wolnej Palestyny

LONDYN (PAP) — Wcześniejsze sprawy zagraniczne Mayhew zakomunikował w Izbie Gmin, że rząd brytyjski przedstawił amerykańskiemu departamentowi stanu pogląd na działalność ligi wolnej Palestyny, która zobowiązała się przed dniem 4 lipca przyznać większą sumę pieniędzy na zasilenie podziemnego ruchu oporu w Palestynie. W Waszyngtonie kilkakrotnie poruszano tę kwestię i brytyjski minister spraw zagranicznych Bevin dotychczas oczekuje na odpowiedź. Członek partii pracy Thomas Driberg stwierdził, że oficjalnie liga wolnej Palestyny jest instytucją charytatywną i korzysta z pewnych ulg podatkowych. Jeśli tak jest — zapytał poseł — to czy wynika z tego, że skarb Stanów Zjednoczonych pośrednio dopomaga do mordowania żołnierzy brytyjskich w Palestynie.

Silna Polska rekojmią pokoju — pisze Benesz w swoich pamiętnikach

Wszyscy pamiętamy dramatyczne wydarzenia, związane z umową monachijską. Mocarstwa zachodnie, gwaranci traktatu wersalskiego, oddały Czechosłowację na łup hitleryzmu. Po raz pierwszy w dziejach wydarzyło się, iż premier brytyjski szukał porozumienia z Niemcami za cenę poświęcenia kardynalnych zobowiązań politycznych. Premierem tym był Chamberlain. Jego parasol stał się złowrogą dla losu Europy i reszty świata, choć w swietyńskich angielskich śpiewano „Te Deum“ po jego powrocie z Monachium. Dziś wiemy, iż była to hańba.

Europa węgla hipnozie hitlerowskiej. Niesamowicie „Führer“ złożył publiczne oświadczenie w „Reichstagu“, iż uważa aneksję czechską za zażoścuczynienie wszystkim pragnieniom politycznym Rzeszy niemieckiej. Było to oszustwo. Oszustwem zresztą były wszystkie jego oświadczenia publiczne. Prawda kryła się gdzieś indziej.

Poznała ją Polska we wrześniu 1939 r. Poznała ją później i cała Europa, topiona we krwi, bezlitosnie grabiona i rujnowana. W obliczu ogólnego niebezpieczeństwa, angielska racja stanu zdobyła się na inną orientację polityczną. Hitler nie krył się zresztą.

Dymisja gabinetu japońskiego

PARYŻ (PAP). — Agencja France Presse donosi z Tokio, że gabinet Yoshidy zdecydował podać się do dymisji z dniem 20 maja, tuż przed otwarciem nowej sesji parlamentu. Nowy rząd ma pozostać pod kierownictwem socjalisty. Partia socjalistyczna, prócz prezydium rady ministrów, ma otrzymać 4 tek; ministerialne, liberałowie ogółem 5 tek, demokraci 5 tek i ruch spółdzielczy 1 teke.

Oświadczenie żydowskiej organizacji bojowej w Palestynie

LONDYN (PAP). — Agencja Reutersa donosi z Jerozolimy, że organizacja bojowców żydowskich podała przez radio komunikat, w którym zaznaczyła, że gotowa jest zgodzić się na propozycję ONZ, dotyczącą zawieszenia działalności terrorystycznej, jeśli wojska brytyjskie również wstrzymają się od wszelkich aktów antyżydowskich. O ile wojska brytyjskie — głosi komunikat — będą kontynuowały akcję deportowania nielegalnych imigrantów — odpowiedzialność za naruszenie spokoju w Palestynie spadnie na stronę brytyjską.

ta ze swoją postawą. Chciał on zlikwidować wpływy angielskie nie tylko w Europie, ale i wszędzie gdzie mógłby sięgnąć swoją bronią.

Wojna Europy i całego świata z Hitlerem i państwami osi Berlin — Rzym znana jest Polakowi aż nazbyt dobrze. Interesuje nas jak ustosunkowały się inne narody, inne społeczeństwa do niemieckiego gwałtu.

Właśnie ukazała się po czesku książka prezydenta Czechosłowacji dr Edwarda Benesza p. t. „Sześć lat wygnania“ (Sześć lat exilu). Książka ta jest dokumentem o światowym zasięgu politycznym. Składają się na nią mowy dr Edwarda Benesza, orędzia okolicznościowe, dokumenty.

Czytelnik polski od lat trzydziestu spotyka się stale z nazwiskiem dr Benesza. Pamięta go doskonale z działalności politycznej u boku przywódcy narodu czesko-słowackiego F. G. Masaryka. Zna wszystkie drogi, i ścieżki, jakimi Benesz szedł przez lat dwadzieścia w Wersalskiej rzeczywistości europejskiej. Jego zręczne wystąpienia na forum Ligi Narodów w Genewie wywoływały duży echa. Już jako generalny sekretarz Czechosłowackiej Rady Narodowej w Paryżu w r. 1917 zwracał na siebie uwagę. Dalsza jego działalność, jako ministra Spraw Zagranicznych Czechosłowacji, jako prezydenta po śmierci T. Masaryka, należy do historii Euro-

py. Nie wszyscy natomiast pamiętają, iż dr Benesz jest prawnikiem z zawodu przez wiele lat wykładał na uniwersytecie praskim. Pisma jego z ekonomii, socjologii, prawa międzynarodowego cieszą się uznaniem kół fachowych.

Wszystkie te wysokie kwalifikacje umysłowe dr W. Benesza budzą zrozumiałe zaciekawienie dla zbioru jego enuncjacji politycznych i dokumentów, zamieszczonych w omawianej książce. Benesz, jako prezydent Czechosłowacji w r. 1938 po umowie monachijskiej opuścił swoją ojczyznę. Pamiętamy ten tragiczny moment. Nikt nie był gorętszym niż on orędownikiem polityki europejskiej, opartej ściśle o sojusz z Francją i Anglią, stworzył „małą Entente“ bałkańską. W stosunku do Związku Radzieckiego okazywał zawsze wielką zażyłość i daleko idące słowiańskie sympatie. Po umowie monachijskiej znalazł się w sytuacji wyjątkowej, która przekreśliła jego dwudziestoletnie wysiłki polityczne.

Na wygnaniu znalazł się w trudnej sytuacji. W miarę rozwoju wydarzeń odbudowuje stare związki szuka realnych wpływów. Osiąga dopiero w r. 1942, 2 sierpnia, że Anglia przekreśla zobowiązania monachijskie i uznaje dr Benesza za legalnego reprezentanta interesów Czechosłowackich. Od tej chwili pracuje usilnie nad zbliżeniem mocarstw Zachodu ze Związkiem Radzieckim. Całą swoją politykę wyjarzmienia Czecho-

słowacji bazuje na tej przesłance politycznej.

A stosunek Benesza do Polski? W okresie jego wygnania można by zgrubieża zaznaczyć dwa etapy. Przed podpisaniem umowy ze Staliem; po podpisaniu. Ślady tego znajdujemy w jego przemówieniach i orędziach. Zawsze deklaruje się on, jako przyjaciel naszego narodu. Przyszłość wolnej Europy chce zbudować na „silnej Polsce, wolnej Czechosłowacji i Związku Radzieckim“. Zapewne czytając książkę dr Benesza szukamy przede wszystkim jego wypowiedzi o Polsce. Uderza nas jednak i urzeka wiara w zwycięstwo koalicji antyhitlerowskiej. Jego orędzia do narodu Czechosłowackiego mogą być uważane za przejawy wielkiej racji stanu i płomiennego patriotyzmu. Książka Benesza z tego punktu widzenia staje się publikacją nie tylko informacyjną, lecz również wychowawczą.

Czyż dziwić się można, że naród Czechosłowacki powierzył mu nadal sprawowanie prezydentury? Czyż dziwić się, iż przeciętny obywatel z nad Wławy widzi w nim nie tylko polityka, lecz „toticzka“ (ojca).

Sygnalizujemy ukazanie się książki prezydenta dr Benesza polskim obywatelom, którzy pragną istotnego porozumienia z narodem Czechosłowackim.

Eustachy Czekalski.

USA nie pomagają Francji ale kapitalistom francuskim Nowe ataki na Ramadiera

PARYŻ (PAP). — Gazety francuskie omawiają w dalszym ciągu warunki, od których Stany Zjednoczone uzależniają pomoc dla Francji. Dziennik „La Liberation“ potwierdza pogłoski, krążące w Paryżu, że warunki, na jakich Stany Zjednoczone gotowe są udzielić Francji finansowej pomocy, oznaczają osłabienie pozycji Francji.

„La Liberation“ donosi, że Stany Zjednoczone uzależniają swą pomoc od następujących warunków:

1. Kontrola Stanów Zjednoczonych nad sposobem wykorzystania funduszy amerykańskich. Amerykanie nie chcą sobie, aby pożyczka szła na pokrycie deficytu budżetowego. Pożyczka amerykańska będzie udzielona przez

prywatne banki amerykańskie prywatnym bankom francuskim. W ten sposób życie gospodarcze Francji będzie kontrolowane przez prywatne banki amerykańskie.

2. Opracowanie amerykańsko-francuskiego planu rozwoju francuskich terenów zamorskich, a w szczególności Północnej i Zachodniej Afryki.

3. Zbudowanie w Afryce amerykańskich lotnisk dla „handlowej floty powietrznej Stanów Zjednoczonych“.

PARYŻ (obsł. wł.) — We francuskich kołach politycznych zbliżonych do rządu, krąży pogłoski, jakoby gabinet Ramadiera miał zgodzić się na kontrolę amerykańską nad zużytkowaniem pożyczki 250 milionów dolarów, jakie USA

mają zamiar udzielić Francji.

PARYŻ (PAP). — Niespełna dwa tygodnie po ostatnim przesileniu rządowym gabinet Ramadiera znalazł się na posiedzeniu Zgromadzenia Narodowego w obliczu groźby nowego kryzysu.

Debata nad problemem zboża i chleba doprowadziła do otwartej opozycji radykałów, domagających się dymisji socjalistycznego ministra rolnictwa Tanguy-Prigent. Radykałowie zarzucali ministrowi rolnictwa popełnienie „ciężkich błędów“, domagając się powrotu do wolnego handlu zbożem. Z drugiej strony komuniści atakują dotychczasową politykę zbożową za zbytne liczenie na pomoc Ameryki, która zawiodła, na rynku zaś wewnętrznym stosowanie błędnej polityki cen, która dla drobnych producentów uczyniła uprawę zbóż chlebowych nierentowną.

Po trzech interwencjach deputowanych radykalnych i replikach premiera — prezydent Vincent Auriol złożył wizytę prezesowi partii radykalnej Herriotowi, wypowiadając się stanowczo przeciw otwarciu nowego kryzysu rządowego. Wpłynęło to w konsekwencji na zmianę stanowiska radykałów, którzy ostatecznie wycofali wnioski i głosowali za wotum zaufania dla Ramadiera.

Zapowiedź dalszych zmian w departamencie stanu

Nowy Jork (PAP). — Po dymisji Achesona przewiduje się w kołach politycznych ustąpienie Bradena, zastępcy sekretarza stanu dla spraw Ameryki Łacińskiej. Równocześnie nastąpić ma dymisja ambasadora Stanów Zjednoczonych w Argentynie Messerschmidta. Na miejsce Bradena zostanie prawdopodobnie mianowany Bevell Smith, obecny ambasador Stanów Zjednoczonych w Moskwie. Nie jest wykluczone, że wyższe stanowisko w departamencie stanu otrzyma również były zastępca Cordella Hilla, Sumner Welles. Powodem tych zmian jest różnica zdań, jaka wyłoniła się ostatnio w departamencie stanu w sprawie stosunku USA do rządu Perana.

Skompromitowany mufty

NOWY JORK (PAP). — Amerykańskie towarzystwo wydawnicze „Nations Associated Incorporated“ wydało szereg fotografii i dokumentów, które świadczą o ścisłej współpracy wielkiego muftiego Jerozolimy z państwami osi i udowadniają, iż w istocie rzeczy stoi on na czele wysokiego komitetu arabskiego, którego wiceprzewodniczącym jest krewny muftiego, Kamal Husseini. Wydawnictwo przeznaczane jest na użytek delegatów ONZ. Z dokumentów tych wynika, że delegaci wysokiego komitetu do ONZ Wasef Kamal, Rasom Khalidi i Emil Choury również byli

Niemcy pod okupacją

Berlin. — Na konferencji SED w Weimarze przemawiał Otto Grotewohl, który stwierdził, że dla demokratyzacji gospodarki w całych Niemczech konieczne jest zespolenie wszystkich elementów socjalistycznych. Grotewohl wyraził ubolewanie, że pewni politycy zachodu ustosunkowali się wrogo do idei zjednoczenia ruchu robotniczego. Stanowisko tych polityków ułatwia pracę niemieckiej reakcji. Grotewohl zapowiedział, że we wrześniu odbędzie się zjazd partyn SED, który zajmie się głównie sprawą odbudowy niemieckiej gospodarki.

Norymberga. — Dyrektor I. G. Farben Karol Krauch, zasiadający obecnie jako oskarżony Nr 1 na ławie podsądnych w procesie przeciwko niemieckim „fabrykom śmierci“ otrzymał propozycję od pewnego amerykańskiego syndykatu, aby zechciał przybyć do Stanów Zjednoczonych i oddać swoją wiedzę na usługi firmy. Krauch zmuszony był odpowiedzieć odmownie, jako, że „chwilkowo obecność jego jest potrzebna w Norymberdze“.

Berlin. — Dnia 27 maja przed komisją denazyfikacyjną odbędzie się niezwykle proces, w którym odpowiadać będzie Alojzy Lang znany od wielu lat jako wykonawca roli Chrystusa w widowiskach pasyjnych w Oberammergau. Lang, był czynnym i bardzo aktywnym członkiem partii hitlerowskiej.

Berlin. — Po opanowaniu rozruchów w obozie dla polskich uchodźców w Altenstadt, kontrolę nad obozem objęła amerykańska policja wojskowa, usuwając dotychczasowy personel. 500 Polaków przetransportowano do innego obozu.

Berlin. — Zagłębie Saary na podstawie zarządzenia władz francuskich zostało wyjęte spod działania ustawy o wyborach, które dnia 19 maja będą przeprowadzone w strefie francuskiej okupacji. Zagłębie Saary — jak oświadczyły oficjalne władze francuskie — nie podlega więcej zarządowi niemieckiemu.

Specjalna komisja brytyjska do spraw ewakuacji Indii

LONDYN (PAP). — Rząd brytyjski postanowił, że specjalna komisja, w której skład będą wchodził premier Attlee, sir Stafford Cripps, Alexander i lord Listerwell będzie odbywała regularne zebrania dla ustalania procedury konferencji w Simlah. Konferencja ta ma rozpocząć się 2 czerwca w celu ustalenia warunków przeprowadzenia ewakuacji Indii przez Anglików.

LONDYN (PAP). — Agencja Reutersa donosi, że sytuacja w Amritsar w świętym mieście Sików pogorszyła się w niedzielę, dnia 11 b. m. Doniesiono o 20 incydentach pomiędzy ludnością muzułmańską i indyjską. Od piątku 17 osób w tym mieście zostało zabitych i 22 odniosły rany. Gmach, w którym mieści się policja został podpalony. Strażaków usiłujących ugasić pożar obrzucono kamieniami. Również w innych miejscach straż pożarna została przy gaszeniu pożaru obrzucona kamieniami.

Jedna polityka - trzy wypowiedzi

Truman, Vandenberg czy Byrnes?

WASZYNGTON (PAP). — Jak wiadomo komisja kongresu i senatu w wyniku 2-dniowych obrad, osiągnęła porozumienie kompromisowe w sprawie wysokości kredytów przyznanych na pomoc polską. Komisja ta po-

stanowiła zalecić obu izbom przeznaczenie 310 milionów dolarów na pomoc państwu oraz 40 milionów dolarów na międzynarodowy fundusz dziecka. Brzmienie projektu ustawy zostało zmodyfikowane w ten sposób, że projekt wyklucza wszelką pomoc na rzecz innych krajów, niż wymienionych w ustawie, ustawa zaś jak wiadomo przewiduje pomoc dla Austrii, Włoch, Polski, Węgier, Grecji i Chin. Senator Vandenberg, komentując porozumienie osiągnięte między Izłą Reprezentantów a senatem, zaznaczył, że na bieżącej sesji kongresu nie przyzna się dalszych kredytów na cele pomocy. W kołach politycznych Waszyngtonu podkreśla się, że oświadczenie Vandenberg'a pozostaje w sprzeczności z planem Trumana o szeroko zakrojonej pomocy dla krajów dotkniętych wojną. Prezydent Truman przewidywał możliwość przyznania nowych kredytów na cele pomocy.

WASZYNGTON (PAP). — Były sekretarz stanu Byrnes wygłosił przemówienie poświęcone sytuacji międzynarodowej. Wyraził on przekonanie, że w obecnych warunkach jest możliwe

zawarcie pokoju i utrwalenie go. Mówca podkreślił, że żadne państwo nie może dyktować warunków pokoju. Rządy muszą prowadzić rokowania na warunkach zupełnej równości. Jedynie w ten sposób można powziąć decyzję i osiągnąć porozumienie, które będzie stanowiło fundament pokoju.

Kara chłosty w W. Brytanii

LONDYN (PAP). — W Wielkiej Brytanii, wydano ostatnio szereg wyroków skazujących na karę chłosty. Socjologowie brytyjscy spodziewają się, iż kara chłosty może okazać się skuteczną w zwalczaniu przestępczości. Uważają oni stosowanie jej za wskazane wobec znacznego wzrostu napadów rabunkowych w Wielkiej Brytanii. W roku bież. zapadło 9 wyroków na karę więzienia w połączeniu z chłostą. Prawa brytyjskie przewidują karę chłosty od roku 1855. Przed wojną były częste próby zniesienia tej kary. Jednym z przeciwników kary chłosty jest Bernard Shaw.

Walczymy ze spekulantem

Bronimy interesów uczciwego kupca

Dane o wpływach podatkowych z tytułu obrotów sektora prywatnego budzą niepokój. Okazuje się, że wielka część tych podatków na skutek rozmaitych fałszerstw i oszustw nie wpływa do Skarbu Państwa. Mamy tu do czynienia z istnieniem faktycznego podziemia gospodarczego.

Sądymy, że głównych uczestników tego podziemia należy przede wszystkim szukać wśród posiadaczy t. zw. „dzikich” kapitałów. Są to ludzie, którym nie opłaca się normalna marża zarobkowa. Nie lokują oni przeznaczone swych kapitałów w normalne inwestycje gospodarcze (budownictwo, zakładanie przedsiębiorstw, warsztatów itp.). Szukają oni raczej doraznych, wielkich zysków i środkami przeważnie stosowanym w tym celu — to run spekulacyjny na rozmaite towary.

Bezspornie, że radykalną likwidację spekulacji w naszym organizmie gospodarczym przyniosą nie środki administracyjnego nacisku, a nasycenie rynku towarami.

To nas wprawdzie nie uchroni od prób spekulacyjnych runów na towary, jak długo będą istniały owe dzikie, blakające się kapitały. Ale to nas znakomicie uodporni przed ich działaniem.

Pasek na zapak — pomimo całej orgii spekulacyjnej — przecież pękł. Spekulanci nie byłiby w stanie i zresztą nie opłaciliby się im wykupić tyle milionów pudełek, ile przemysł wyrzucił ostatnio na rynek.

Z tego jednak zupełnie nie wynika, że do czasu zlikwidowania głodu towarowego przez wzmocnienie produkcji nie powinniśmy prowadzić walki ze spekulacją przez stosowanie represji. Przeciwnie, powinniśmy nawet zaostriżyć te środki. Powinniśmy przede wszystkim uczynić ryzyko spekulacji tak wielkim i niebezpiecznym, żeby spekulacja przestała po prostu być intratnym interesem.

Jeśli zamiast 10 tysięcy, spekulant zapłaci 10 milionów złotych grzywny, to ta gra nie będzie pożyteczna. A jeżeli wprowadzimy karę śmierci za spekulację, jak tego żąda ostatnio Komisja Centralna Związków Zawodowych i jak to zresztą zostało już wprowadzone w niektórych krajach, np. we Francji, to hazard spekulacyjny — sądymy — znacznie osłabnie w kraju.

Właściciele wolnych kapitałów skierują je raczej na drogę normalnych inwestycji gospodarczych i zadowolą się normalnym zyskiem.

Albo spekulacja i handel, fałszując swą obroty, biją nie tylko w państwo. Biją one również w uczciwego kupca, przestrzegającego cenę i podnoszącego świadczącego na rzecz skarbu. Nieuczciwy handel oznacza również nieuczciwą konkurencję.

I dlatego do walki o oczyszczenie rynku z elementów pasożytniczych należy wciągnąć również branżowe organizacje kupiectwa prywatnego. Uczciwe rusze kupieckie są powołane ku temu, by wyeliminowały spośród siebie złodziei, pasożytów i hieny powojenne. Kupców tych należałoby

nawet wyposażyć w tym celu w odpowiednie uprawnienia.

Zaostrzając represje przeciwko spekulacyjnemu kapitalowi, winniśmy jednocześnie ułatwić mu przejście na drogę produkcyjnych inwestycji.

W tej dziedzinie istnieją u nas jeszcze niepotrzebne hamulce. Na przykład, władze skarbowe stosują dotychczas praktykę przeprowadzania inwigilacji na temat źródła kapitałów, których właściciele wyrażają życzenie zaangażowania się w akcje budowlanej, w zakładanie przedsiębiorstw i t. p.

Bezspornie, że tego rodzaju praktyka zniechęca i odstrasza wielu ludzi. Sądymy, że dzisiaj możemy sobie już pozwolić na to,

by ją zaniechać i ogłosić coś w rodzaju amnestii kapitałowej.

Jeszcze jedna rzecz. Walcząc z tymi, którzy ukrywają swoje obroty przed państwem, trzeba jednocześnie wziąć w obronę kupców, którzy sumiennie wypełniają swoje zobowiązania.

Przynajmniej otwarcie, że nasze urzędy skarbowe niejednokrotnie ułatwiają sobie zadanie w tym względzie. Wprawdzie toczą one ciężką walkę o wymiar i ściąganie podatków. Tym niemniej jednak uczciwy kupiec nie powinien cierpieć za grzechy swego nieuczciwego sąsiada.

Do pomocy urzędowi skarbowym winny ruszyć w kraju rezerwy tysięcy obywatelskich inspektorów. Współ z urzędami wy

tropią oni tych, którzy ukrywają swe dochody i wykrecają się od płacenia nałożonych na nich podatków.

Albo kupiec, wykazujący rzetelność swoje obroty, winien mieć pewność, że zostanie mu wyznaczony rzetelny wymiar podatkowy i że nie będzie — jak to niestety czasem się zdarza — przez niewłaściwe postępowanie urzędów skarbowych spychany na drogę kombinacji i szachrajstwa.

Musimy złamać harce spekulacyjnego kapitału i zaostriżyć ofensywę przeciwko niemu. Ale w tej ofensywie winniśmy jednocześnie czuwać nad tym, by pozyskać na swoją stronę uczciwe elementy inicjatywy prywatnej.

Jerzy Nawrot.

Jugosłowianie, Szwajcarzy i Francuzi

wezmą udział w o budowie Warszawy

WARSZAWA (SAP) — Naczelna Rada Odbudowy Stolicy utworzyła w Warszawie Ochotnicze Bataliony Odbudowy Warszawy, do których zwerbowano młodzież z całego kraju.

Batalionom przekazano więc m. in. prace związane z poszerzeniem i przedłużeniem ulicy Marszałkowskiej. Młodzież podzielono na dwa turnusy 3-miesięczne, począwszy od 1 maja do października. Po odbyciu pracy, młodzież

będzie kierowana do odpowiednich szkół zawodowych.

Należy podkreślić, iż inicjatywa Naczelnej Rady Odbudowy stolicy zasługuje na uznanie i poparcie całego społeczeństwa, gdyż ujmuje w ramy planowej i celowej akcji zapal młodzieży całego kraju dla odbudowy stolicy, a z drugiej strony daje możliwość zatrudnienia bezrobotnej młodzieży z okolic nieuprzemysłowionych.

Kat obozu Gross-Rosen

skazany trzykrotnie na śmierć

Wrocław (PAP). Przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu zakończył się sensacyjny proces kata, SS Karla Gallascha, oskarżonego o bestialskie znęcanie się nad więźniami obozów koncentracyjnych.

Gallasch, jako zagorzały SS-man znęcał się nad więźniami — szczególnie narodowości polskiej — w obozach koncentracyjnych w Gross-Rosen, Dyhernfurth, Langenbielau, Pünfsteichen i Litomierzycach — powodując śmierć tysięcy więźniów, szczególnie w czasie ewakuacji obozów pod koniec wojny.

Oskarżony Gallasch do winy się nie przyznał.

Po przesłuchaniu świadków i przemówieniu stron Sąd udzielił na naradę, po czym ogłosił wyrok, mocą którego kat i sadysta Gallasch skazany został trzykrotnie na karę śmierci, pozbawienie praw publicznych i obywatelskich praw honorowych oraz konfiskatę majątku. W motywach Sąd orzekł, że „sadyści, bestialski i krwiożerczy kat z Gross-Rosen w zupełności zasłużył na karę śmierci, gdyż pozbawiony był on ludzkiego uczucia, znęcając się nad bezbronnymi, chorymi i nieszczęśliwymi więźniami”.

Wyrok śmierci wywarł na zbrodniarzu przynębiające wrażenie.

Pokłosie Targów Poznańskich

Cały świat kupuje polskie wyroby

WARSZAWA (SAP) — Dopiero teraz można w pełni ocenić rolę, jaką spełniły Targi Poznańskie w zakresie stworzenia podstaw dla naszego eksportu, zaznajomienia świata z możliwościami naszego przemysłu i nawiązania całego szeregu kontaktów. Zapoczątkowany podczas Targów Poznańskich szereg transakcji jest albo już w toku, albo w trakcie omawiania szczegółów co do możliwości na przyszłość.

Francja, Szwecja, Turcja interesują się obecnie, dzięki kontaktom zawartym podczas Targów, naszymi ciężkimi obrabiarkami i tokarkami, Brazylię inte-

resują lokomotywy, wagony osobowe i platformy.

Transakcja lokomotywami waskotorowymi już doszła do skutku. Sprzedaliśmy Bułgarii 10 takich lokomotyw. Sprzedaliśmy również Stambułowi 14 tys. ton rur wodociagowych z 2-letnim terminem dostawy. Cały świat interesuje się naszymi wodomierzami, które słyną szeroko ze swej dobroci. Produkuje je Państwowa Fabryka Wodomierzy we Wrocławiu.

Bardzo poważne ilości naszego szkła optycznego, produkowanego przez fabrykę w Jeleniej Górze, pragnęłyby nabyć w jak najkrótszym terminie Szwecja, Dania i Czechosłowacja.

Duńczycy proszą o złożenie dokładnej oferty na butle stalowe, produkowane przez hutę „Milowice” w Sosnowcu.

Palestyna pragnęłaby natychmiast nabyć od nas 1.000 wanien. Transakcja ta, niestety, nie może dojść do skutku, ponieważ nasz eksport wanien w tej chwili jest mały z braku chemikaliów, potrzebnych do ich emaliowania. — Również Palestyna prosi o ofertę na nasze maszyny młyńskie. Anglia prosi o jak najszybsze złożenie oferty na drut, gwoździe, śruby i nity, dla kolonii.

Do Argentyny, Urugwaju oraz Skandynawii sprzedaliśmy za 150 tysięcy dolarów znakomitej jakości nasze maszyny włókienni-

cze, produkowane przez fabrykę „Josephiego” w Bielsku. Te same maszyny włókiennicze pragnęłyby nabyć Indie, Południowa Afryka i Południowa Ameryka.

Większą ilość maszyn włókienniczych sprzedamy również Jugosławii. 160.000 lemiędzy do pługów nabyła od nas Anglia, a łańcuchy przemysłowe sprzedaliśmy Argentynie.

Wiadomości gospodarcze

Cukier nie podróżuje

Na odbytej ostatnio konferencji prasowej, zwołanej przez Centralę Handlową Przemysłu Cukrowniczego stwierdzono m. in., że w kraju pomimo większej przeciętnie, konsumpcji cukru na głowę niż przed wojną, a dwukrotnie większej niż w roku ubiegłym, jest wystarczająca ilość cukru na konsumpcję wewnętrzną a wskaźnik ceny cukru w stosunku do przedwojennej (180) nie daje podstaw do zwiększenia ceny. Dlatego też nie było dotychczas i nie ma obecnie zamiaru, ażeby cenę cukru podwyższyć.

Czynnikami miarodajnymi postanowiły natomiast przystąpić do zdecydowanej walki ze spekulantami oraz niepożądanymi skutkami gospodarczymi, wywołanymi nadmiernym i nieuzasadnionym gospodarczo popytem i magazynowaniem cukru. Zostanie przeprowadzona szeroka akcja kontrolna, zmierzająca do wykrycia zapasów cukru u spekulantów i rzucenia ich na rynek.

Kronika krajowa

— Zapasy węgla brunatnego na Śląsku Dolnym dochodzą do 350 milionów ton. Eksploatacja tego węgla zajmuje się Dolnośląskie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego w Żarach, które objęło 20 kopalń węgla, 3 brykietownie i zakład ceramiczny. Mimo zniszczeń sięgających do 90 proc. do końca kwietnia b. r. uruchomiono 8 kopalń, wszystkie brykietownie, i zakład ceramiczny. Jeszcze w roku bież. przewiduje się puszczanie w ruch 5 dalszych kopalń.

— W Nowym Jorku zmarł wybitny polski artysta rzeźbiarz Stanisław Ostrowski, twórca m. in. pomnika Nieznanego Żołnierza w Warszawie oraz pomnika Władysława Jagiełły, który przed wojną zdobył pawilon polski na wystawie międzynarodowej w Nowym Jorku, obecnie zaś znajduje się w parku centralnym w Nowym Jorku.

Budżet Zarządu miasta Wrocławia na rok 1947 przewiduje na wydatki związane z szerzeniem kultury i sztuki sumę około 10 milionów zł.

— Za pośrednictwem polskiej misji repatriacyjnej w Berlinie wpłynęło ostatnio 39.025 zł zebranych wśród Polaków mieszkających 10 obozów na odbudowę Warszawy.

— 17 b. m. przybyła do Warszawy kilkunastoosobowa grupa lekarzy szwedzkich, którzy udadzą się następnie na Ziemię Zachodnią celem zapoznania się ze stanem tamtejszych uzdrowisk.

Polacy z Niemiec depeszują do Prezydenta Bieruta

WARSZAWA (PAP) — Prezydent R. P. Bolesław Bierut otrzymał następującą depeszę:

„Polonia w Berlinie w liczbie 3.000 osób, zebrana w gmachu niemieckiej Opery Państwowej w dniu 15 maja na wielkiej manifestacji z okazji „Tygodnia Ziemi Odzyskanych” przesyła Wam, Obywateli Prezydencie, najserdeczniejsze pozdrowienia wraz z zapewnieniem niugiętego stanowiska całego Narodu Polskiego w sprawie nietykalności naszych granic na Odrze i Nysie. Zahartowani w długoletniej walce z zaborczością germańską, nie dopuścimy, aby spadkobiercy Krzyżaków i hitlerowców oraz ich zachodni przyjaciele osmielili się kwestionować nasze odwieczne prawa do prastarych ziem Piastowskich. Wszelkim usiłowaniom w tym kierunku przeciwstawia się milionowe rzesze Polaków oraz cała zaprzyjaźniona Słowiańszczyzna.”

Analogiczne depesze zostały wysłane do Premiera Cyrankiewicza i Wicepremiera Gomułki.

Uprzejmy gest czechosłowacki

WARSZAWA (PAP) — Pani Herminia Kopecka, żona czechosłowackiego ministra Informacji i Propagandy, nadesłała do Polski trzy cenne obrazy, stanowiące własność Muzeum Narodowego w Warszawie, a wywiezione niegdyś przez okupanta. Obrazy te pani Kopecka odzyskała w Pradze. Niezwykle uprzejmy gest pani minister Kopeckiej jest jednym z przykładów pogłębiającej się przyjaźni polsko-czechosłowackiej.

USA rządzą Grecją

PARYŻ (PAP). — Jak już podaliśmy ambasador amerykański w Atenach podsunął rządowi greckiemu propozycję przeprowadzenia szerokiej amnestii celem normalizacji stosunków w Grecji. Podobne propozycje wysunął w Genewie amerykański przedstawiciel w bałkańskiej komisji śledczej ONZ Athridge. W związku z tym, jak donosi prasa, odbyło się burzliwe posiedzenie rządu greckiego, na którym postanowiono w zasadzie przyjąć propozycję amerykańską.

MOSKWA (PAP). — Agencja Tass donosi, że rząd grecki postanowił zwrócić się do ambasadora amerykańskiego w Atenach zapytaniem, jak szeroka winna być amnestia pro-

ponowana przez Stany Zjednoczone oraz jak się będzie przedstawiać skład i kompetencje międzynarodowej komisji, która kontrolować będzie sposób przeprowadzenia amnestii. Ambasador amerykański w Atenach w odpowiedzi na zapytanie rządu greckiego wręczył premierowi Maximosowi notę, zawierającą wskazówki w związku z projektowaną amnestią. W kofach dziennikarskich Aten podaje się, że nota amerykańska zawiera radę dla rządu greckiego przeprowadzenia w jak najszybszym czasie amnestii, w przeciwnym wypadku problem ten może się znaleźć na porządku dziennym ONZ.

Proces Rybickiego

Rewia andersowskiego sumienia

Mali ludzie za wielkie pieniądze

WARSZAWA (SAP) — W trzecim dniu procesu Rybickiego i spółki sąd w dalszym ciągu przesłuchiwał oskarżonych. Na początku zeznawał Bajer, który na iwnie twierdzi, że przewóz osób za granicę miał charakter legalny, a udział jego w całej sprawie ograniczał się do wynajęcia dla Rybickiego dwóch mieszkań oraz wymiany dolarów na złote. Oskarżony zaprzecza kategorycznie, jakoby widział fałszywe blankiety francuskich paszportów oraz jakoby przez ręce jego przeszły dwa miliony złotych. Zeznania te stoją w jaskrawej sprzeczności z wyjaśnieniami, złożonymi przez Bajera w toku śledztwa mimo, iż w obecności prokuratora wojakowego w całości je potwierdził.

Por. Woryszko, komendant placówki WOP, który ułatwiał za pieniądze Rybickiemu nielegalne przekraczanie granicy, twierdzi, że był wprowadzony w błąd, ponieważ klienci Rybickiego posia-

dali dokumenty, które uważał za legalne. Zastrzeżenie budził tylko bagaż, ale gdy pasażerowie ukryli walizy w autobusach, nie widział przeszkód do przepuszczenia ich przez granicę. Tłumaczenie oskarżonego nie budzi zupełnie zaufania, szczególnie, gdy twierdzi, że pieniądze Rybickiego nie traktował jako łapówki, lecz jako napówki dla siebie i żołnierzy.

Również oskarżony Chelkowski odwołuje poprzednie zeznania — twierdzi, iż przyjmując winę na siebie, świadomie wprowadził w błąd władze, aby w ten sposób uchronić przed aresztowaniem żonę. Chelkowski twierdzi, iż przybył do Polski jako repatriant pod fałszywym nazwiskiem Ratajczaka, ponieważ jako kapitan Wojsk Polskich na emigracji na oryginalne swoje nazwisko nie otrzymałby zezwolenia wyjazdu do kraju od władz wojskowych b. rządu londyńskiego. Wybierał się z Rybickim za granicę w sprawach osobistych.

Oskarżony Adam Szlank, oficer armii Andersa, przybył — jak twierdzi — do kraju w sprawach rodzinnych, a fałszywe nazwisko przyjął dlatego, ponieważ we Włoszech przełożony jego opowiadał mu, że w Polsce znane są nazwiska wszystkich oficerów Andersa i po powrocie do kraju są oni jakoby pociągami do odpowiedzialności. Przy przetrzucie żon swoich kolegów korzystał z pomocy Rybickiego, którego znał z Norimbergi. Zdawał sobie sprawę, że transporty są nielegalne, ale sądził, że wyjeżdżając one za cichą aprobatą rządu polskiego. Na stałe zamierzał powrócić do kraju po ukończeniu akademii handlowej w Antwerpii.

Jako ostatni zeznawał Stanisław Świrko, b. żołnierz armii Andersa, który przybył do Polski z zamiarem powrotu za granicę, jednakże kontaktując się z Rybickim, został aresztowany.

Oskarżony Goeman, b. urzędnik celny, wyjaśnia okoliczności, w jakich Rybicki po raz pierwszy przekroczył granicę polsko-czeską w Marklowicach. Transport został zatrzymany na polecenie Urzędu Celnego w Zembrzydowicach, w kilka dni później przejechał on jednak przez granicę nocą, o czym rzekomo Goeman dowiedział się dopiero po fakcie.

Oskarżony zetknął się z Rybickim po raz drugi, gdy przyjechał on powtórnie do Polski. Przywiózł wówczas żonie Goemana prezent w postaci kilku kompletów bielizny i paru pudełek amerykańskich papierosów. W krótkim czasie potem oskarżony ciężko zachorował i wyjechał do Zakopanego. W Zakopanem zjawiła się u Goemana jakaś nieznajoma kobieta z pozdrowieniami i 10.000 złotych od Rybickiego, który kazał powiedzieć, iż zwraca dług. Goeman przyjął te pieniądze, aczkolwiek nigdy nie Rybickiemu nie pożyteżał. Podczas kuracji oskarżonego Rybicki dwukrotnie odwiedził jego żonę w Marklowicach i podarował jej kilka kuponów materiałów na suknie i inne upominki. Wspominał wtedy, że około 5 października zamierza przekroczyć z większym transportem granicę.

Po powrocie z kuracji Goeman wraz z żoną pojechał do Krakowa na komisję lekarską Ubezpieczalni Społecznej. Korzystając z okazji, odwiedził Rybickiego w jego mieszkaniu, ponieważ — jak twierdzi — obawiał się, że za szeregu prezentów Rybicki będzie żądał ułatwień przy rewizji celnej. W czasie tej wizyty Goeman został aresztowany.

Oskarżony Oszaeki wyjaśnia, iż usiłował wyjechać za granicę w poszukiwaniu swego stryjecznego brata. Rybickiego poznał za pośrednictwem Bajera. Zobowiązał się do rozwiezienia 26 listów. Adresatów ich informował o terminie wyjazdu i konieczności zabrania dwóch fotografii, prowiantu na 3 dni oraz tysiąca koron czeskich. Za czynności te nie pobierał żadnej opłaty, a wynagrodzeniem za jego pracę miał być bezpłatny wyjazd za granicę. Oskarżony widział, jak Rybicki wystawia i podpisuje francuskie paszporty i sam przystępował na nich pieczętki. Oszaeki otrzymał francuski dowód na nazwisko Charles Dubois.

Oskarżony Pretorius zeznaje, iż poznał Rybickiego za pośrednictwem niejakej Ohrzanowskiej, która opowiadała mu o Rybickim jako o oficerze ambasady amerykańskiej. Pretorius chciał go prosić o interwencję w sprawie powrotu brata, przebywającego na terytorium ZSRR. W tej samej sprawie pisał podanie do Premiera Rządu Rzeczypospolitej, od którego w marcu r. b. nadeszła odpowiedź, iż brat Pretoriusa znajduje się na liście repatriantów i powróci do kraju w przeciągu dwóch miesięcy. Oskarżony żąda więc swoich zabiegów u Rybickiego, któremu przedstawiał notatki szkalujące stosunki, panujące w Związku Radzieckim i w Polsce.

Rybicki wyjaśnia, iż „materiały” Pretoriusa stanowiły stek bredni i powtarzały złośliwe plotki kawiarniane, które Rybicki słyszał dziesiątki razy w każdej niemal cukierni.

Zeznania Haliny Pliszko i Feliksa Masłowca nie wniosły do sprawy niczego istotnego.

145 milionów zł.

na inwestycje

w przemyśle papierniczym

Łódź (PAP). Polski Przemysł Papierniczy, który na skutek wojny poniósł olbrzymie straty w budynkach, maszynach i urządzeniach fabrycznych, przystąpił w ramach Trzyletniego Planu Odbudowy do szeregu prac inwestycyjnych. W roku bieżącym inwestycje obejmują przede wszystkim odbudowę i uruchomienie zakładów względnie działów produkcji. Generalny remont maszyn i urządzeń oraz sprowadzenie z zagranicy względnie budowę w kraju szeregu maszyn papierniczych i urządzeń energetycznych.

Szczególne nacisk położono na wzmożenie zdolności wytwórczych celulozowni. Instalacje kotłów parowych, urządzeń produkcyjnych i energetycznych w fabrykach celulozy we Włocławku, Kaletach (Natronag), Kluczkach, Czulowie, Warcie koło Kłodzka, celulozowni słomowej w Maloszyńcu i innych kosztować będą w tym roku 152.970.000 zł.

W fabrykach papieru w Mirkowie, Żywcu, Częstochowie, „Malta” w Poznaniu, Człowie, Dąbrowicach i innych rozpoczęto już prace nad montażem maszyn do produkcji bibulek, pergaminów, budowę holendrów, instalacje przekrawaczy, szlifierni, zbiorników rotacyjnych (Myszków). W rudzkiej fabryce papieru kosztem 10 mil. zł. prowadzi się odbudowę 3-ciej maszyny papierniczej i innych. Ogółem inwestycje w fabrykach papieru wynoszą 145.630.000 zł.

W fabrykach tektury przystąpiono do realizacji inwestycji na sumę — 28.900.000 zł. Przemysł przetwórczy inwestuje sumę 72.500.000. W dziale tym przewiduje się komasację 3 fabryk, montaż sprowadzonych z Anglii maszyn do produkcji cewek w fabryce „Cewka” w Łodzi, instalacje maszyn litograficznych i maszyn do wkłesłodruków w wabrzyńskiej fabryce kalkomanii i inne.

Z uruchomionego już w części przez Bank Gospodarstwa Krajowego kredytu 400.000.000 zł., — 212.543.000 zł. przeznaczone jest na zakup maszyn i urządzeń w kraju, a 47.354.000 zł. na zakup za granicą takich maszyn i urządzeń energetycznych, których sami nie produkujemy. 106.438.000 zł. wynoszą koszty robocizny, a 33.665.000 zł. inne koszty związane z inwestycjami.

Głównym dostawcą maszyn i urządzeń fabrycznych dla CZPP jest Szwecja, maszyn do produkcji cewek dostarczyć ma Anglia; niektóre urządzenia zakupiliśmy też w Czechosłowacji.

Dzieci tęsknią do słońca

Warszawa (SAP) — W związku ze zbliżającą się akcją letnią, Komitet Koordynacyjny Pomocy Dzieciom i Młodzieży przy Ministerstwie Oświaty organizuje w maju i w czerwcu (18 — 24 maja i 8 — 14 czerwca) dwa tygodnie zbiorów publicznych i imprez na terenie całego kraju, w celu uzyskania funduszy społecznych na pokrycie kosztów kolonii letnich dla najbardziej potrzebujących dzieci. „Jesteś zmęczony? Masz dosyć wielkomiejskiego hałasu, kurzu i widoku ruin? Marzysz o letnim wypoczynku? Jedź więc nad morze, jedź w góry! Pamiętaj jednak:

Nie mniej od ciebie tęsknią do słońca i ciepłego wiatru blade dzieci z piwnic i bunkrów!

Nie mniej od ciebie udręczone są widokiem ruin sieroty warszawskiej!

Bardziej niż ty, potrzebują wzmocnienia głodne dzieci terenów zniszczonych przez wojnę i powódź!

Przyjdź im z pomocą! Kolonie letnie dla wszystkich skrzywdzonych przez wojnę dzieci — oto hasło dnia!

Musimy umożliwić tego lata wyprawę po słońce, po zdrowie i po beztroskę przynajmniej milionowi sierot i półsierot wojennych. Weź udział w tej akcji! Setną część sumy, którą przeznaczasz na własny wyjazd — daj na kolonie letnie! Dla ciebie to drobniak — a tak wiele dla samotnego dziecka! Nie zostawiaj

Wybór zawodu

Cykl audycji Polskiego Radia

Polskie Radio idąc na rękę młodzieży, rozpoczęło cykl audycji, poświęcony wyborowi zawodu. Na cykl ten złożą się pogadanki, słuchowiska oraz reportaże dźwiękowe z najrozmaitszych dziedzin życia, które zobrazują radiosłuchaczom ich możliwości pracy zawodowej.

Audycje z cyklu „Wybór zawodu” nadawane będą w ramach audycji dla młodzieży o godzinie 16.55 według następującego planu: w środę dnia 21 maja Polskie Radio nada słuchowisko p. t. Rzemiosło dawnej, a dziś”. W czwartek, dnia 29 maja sprawozdawcy Polskiego Radia przeprowadzą rozmowę z uczniami szkoły technicznej w Katowicach, kończącymi studia. Tytuł audycji „I co dalej?”. Następnie odczytana będzie pogadanka „Szkoły przemysłowe kształcą fachowców”. W dniu 4 czerwca radiosłuchacz usłyszy sześć danych o zawodzie chemika p. t. „Chemia na usługach ludzkości”. Dnia 17 czerwca dyrektor Departamentu Szkolnictwa Zawodowego Ministerstwa Oświaty ob. Kwiatkowski wygłosi przed mikrofonem P. R. pogadankę p. t. „O perspektywach kształcenia się”, zaś dnia 19 czerwca Zygmunt Bernowski „O zawodzie nauczyciela”.

go w ruinach miast i wsi! Pomóż wysłać na kolonie letnie!

W nagrodę — możesz być pewien — będzie ci towarzyszył tego lata zawsze i wszędzie — jego radosny uśmiech! Złóż ofiarę w dniach zbiórki, popieraj wszelkie imprezy na kolonie letnie!

Centralny Komitet Opieki Społecznej, Centralny Komitet Żydów Polskich, Chłopskie Towarzystwo Przyjaciół Dzieci, Komisja Centralna Związków Zawodowych, Krajowa Centrala „Caritas”, Polska YMCA, Polski Czerwony Krzyż, Robotnicze Towarzystwo Przyjaciół Dzieci, Rodzina Radiowa, Społeczno-Obywatelska Liga Kobiet, Towarzystwo Burs i Stypendiów, Towarzystwo Gniazd Sierocych, Towarzystwo Przyjaciół Dzieci Ulicy, Związek Byłych Więźniów Politycznych, Związek Harcerstwa Polskiego, Związek Inwalidów Wojennych, Związek Nauczycielstwa Polskiego, Zw. Samopomocy Chłopskiej, Zw. Uczestników Walki Zbrojnej o Niepodległość i Demokrację, Zrzeszenie Opiek Rodzicielskich.”

Za bramą podgwieździeńską Dziekanki

Dwie godziny pobytu wśród ludzi nie z tego świata

— Proszę włożyć na siebie ten biały kitel, będę mówił, że pan jest lekarzem. Chorzy nie lubią, tak ich ktoś obcy podgląda. I proszę nic nie notować.

Dr W. uśmiechnął się złośliwie i niechętnie. Sądzę, że wizyta moja nie była mu zbyt na rękę. Miałem jednakże formalne zaproszenie od naczelnego lekarza zakładu.

Staliśmy w obszernej sali, w gmachu administracyjnym największego z licznych czerwonych budynków podgwieździeńskiej Dziekanki — miasteczka dla obłąkanych.

Tu odbywają się przedstawienia dla chorych — ciągnie dr W. — przedstawienia i maskarady.

Rzuciłem okiem na scenę. Stał jeszcze z boku jakiś fragment dekoracji. Całkiem zgrabnie i realistycznie wymalowane drzewo z jednym jedynym, monstrualnych rozmiarów, owocem — ni to jabłkiem, ni to gruszką. Owoc był tak duży, jak połowa drzewa.

Wyobraźnia moja załadniała salę postaciami z innego świata, które miałem za chwilę zobaczyć. Postacie tańczyły jakiś dziwny, nieznanym, pełen gwałtownych gestów i ruchów taniec. Dziwaczne maski na twarzach dodawały obrazowi jeszcze więcej grozy i niesamowitości.

Weszliśmy na właściwy teren zakładu. Lekarz opowiada historię wielkiego chirurga, którego powalił alkohol. Trzy razy wychodził z zakładu jako uleczony, trzy razy powracał.

— Chodźmy bardziej na lewo — mówi lekarz. — Nis wolno przechodzić

koło pawilonów kobiecych. Widok mężczyzn tak je rozdrażnia, że przez kilka dni trzeba je uspakajać.

Morbus Parkinsoni pcha w objęcia śmiertel

Wszystkie pawilony w zakładzie są piętrowe. Tylko jeden jest parterowy. Umieszcza się w nim chorych, mających skłonności samobójcze. Za chwilę miałem zobaczyć jednego z pacjentów. Był chory na Morbus Parkinsoni. Co chwila zaczynał się trząść i tępo patrzył przed siebie. Sześć razy usiłował popełnić samobójstwo, pielegniarce za każdym razem udaremniały ten zamiar.

Wchodzimy do pawilonu oznaczonego literą M6 — tu mieszczą się najcięższe wypadki porażenia postępującego, schizofrenii maniako-depresyjnej i epileptycy.

— Niech pan poczęstuje chorych papierosami — mówi lekarz. — To ich dobrze usposobi.

Największe wrażenie zrobił na mnie człowiek leżący na łóżku i spokojnym, prosiącym głosem zwołujący w jedno miejsce rozproszone po ścianie, dla niego tylko widoczne i realne, baranki. Tak przekonująco, tak logicznie mówił do swych widzów. Liczył je, denerwował się, że nie chcą go słuchać, namawiał, groził, obiecywał. To ciężki wypadek schizofrenii. Radykalny zabieg „elektrowstrząsu” nie pomógł. Medycyna jest bezradna. Od trzech dni chory nie przyjmuje pokarmu.

Obłąkani czują głód nikotyny. Wyjąłem paczkę papierosów. Chory

rzucił się na nie, prosząc, przekonując i ciesząc się. Głód nikotyny jest w zakładzie dla obłąkanych rzeczą całkiem realną. Jeden z chorych, który pierwszy chwycił papierosa, podszedł do mnie blisko i zaczął mi coś do ucha szeptać. Odruchowo odsunąłem głowę, ale doktor uśmiechał się przyzwalająco. Wskazał ręką drogę i razem z chorym przeszliśmy do drugiej pustej sali. Zamknął chorych na klucz, nie zwróciłi wcale na to uwagi. Zanim drzwi zostały zamknięte, widziałem, jak kilku chorych powróciło do przerwanej gry w szachy. Obłąkani świetnie grają w szachy... Inni zaczęli śpiewać niskim, monotonnym głosem nieznane mi piosenki.

Gdzie jest granica?

Tymczasem chory wyszedł na chwilę do małej kuchenki, stanowiącej jakby przedłużenie sali i stał teraz przed nami z wielkim kuchennym nożem w ręku. Mówiąc delikatnie, zrobiło mi się trochę głupio. Ale doktor uśmiechał się w dalszym ciągu.

Obłąkany położył nóż na małym stolczku i oświadczył nam, iż pokaże sztukę magiczną. Dodał przy tym całkiem logicznie i z sensem, że możemy stać tuż koło niego i patrzeć mu na ręce. I tak nie domyślił się, jak on to robi. Teraz chory ponaklejał na nożu z jednej i z drugiej strony po trzy wycięte z papieru kwadraciki. Patrzyłem pobłaźliwie na te przygotowania, nie przeszkadzając choremu, tak jak przed chwilą patrzyłem spokojnie na urojone baranki na ścianie. Ale stała się rzecz dziwna i niespodziewana.

Chory zdart z noża papierowe kwadraciki, najpierw z jednej, później z drugiej strony. Robił to z odległości kilkudziesięciu centymetrów ode mnie. Nie mogłem ulec złudzeniu. A jednak... Papierowe kwadraciki pokazały się znowu i z jednej i z drugiej strony noża. Na chwilę zniknęły, aby pokazać się znowu. Spojrzałem na doktora. Uśmiechał się ciągle. Zagadka wyjaśniła się szybko. Chory, cierpiący na psychozę maniako-depresyjną, był dawniej sztykmistrzem cyrkowym. Opowiadał nam o tym z ożywieniem i podnieceniem, właściwym jego chorobie. Po tej jednak chwili ożywienia następuje u chorego kompletna depresja.

To były tylko baranki...

Zanim jednak to nastąpi, chory zaczyna przygotowania do nowej sztuki. Przywołuje garnki, papier i — ciągle mówiąc z ożywieniem — zaświeca oga-rek. Kuglarz przystępuje do właściwej sztuki. Patrzcie i nie mogą pojąć. Nic przecież się nie dzieje. A przecież chory mówi z dumą, że tę sztukę — oprócz niego — potrafią pokazać zaledwie dwie inne osoby na świecie. Wtedy zrozumiałem.

Chory zanurzył się znowu całkowicie w oparach obłądów. To były jego „baranki”, chodzące po ścianie. Gdzież jest granica, oddzielająca świat realny od świata obłądów?

Przejęcie musiało być tak subtelne, delikatne i nieuchwytnie, że nawet lekarz zdziwił się. Druga sztuka była zrozumiała tylko dla kuglarza i tych tam z drugiego pokoju.

Kronika miejscowa

Z życia Z. M. D.

Delegaci Kół Związku Młodzieży Demokratycznej dokonali wyboru Miejskiego i Powiatowego Komitetu Wykonawczego, Sądu Koleżeńskiego oraz Komisji Rewizyjnej. W skład nowego Komitetu weszli: przewodniczący Marynowski Zbigniew, wiceprzewodniczący Chmura Jerzy, sekretarz Balcer Jerzy, skarbnik Debski Józef, członkowie Rożnowski Włodzimierz, Łojkówna Wanda, Wojska Adam. Do Sądu Koleżeńskiego wybrano: Strzyżewskiego Edwarda, jako przewodniczącego, Przewodniczącym Komisji Rewizyjnej został Dąbek Eugeniusz.

Wyniki zbiórki PCK na powódź

Polski Czerwony Krzyż Oddział w Częstochowie podaje wyniki akcji zbiórki wśród miejscowego społeczeństwa na rzecz pomocy powodzią.

Złożono w P.C.K.: 3588 sztuk różnej odzieży i obuwi, 147 sztuk różnego rodzaju sprzętów gospodarstwa domowego, ok. 800 kg maki oraz drobne ilości innej żywności jak: groch, fasola, cukier, konserwy itp. Ponadto gotówką wpłacono w P.C.K. 157.397 złotych.

Dary w naturze przesłane zostały do Pruszkowa, gdzie mieści się główny punkt rozdzielczy dla powodzi. Ofiary pieniężne przekazano do K.K.O. w Częstochowie na konto Komitetu pomocy powodzi.

Wszystkim ofiarodawcom Polski Czerwony Krzyż w imieniu powodzi składając gorące podziękowanie.

Zebranie członków Spółdzielni „Słowo”

W czwartek, dnia 22 maja 1947 r. o godz. 18-ej w lokalu Zw. Zaw. Prac. Przem. Poligraficznego (II Aleja 43), odbędzie się drugie kolejne ogólne zebranie członków Spółdzielni.

Uchwały powzięte na tym zebraniu

Częstochowa — miasto wystaw

Największą wystawą przed wojną na terenie byłego zaboru rosyjskiego była Wystawa Rolniczo-Przemysłowa urządzona w 1909 roku w Częstochowie. Zwiedziło ją przeszło 800.000 osób, co na owe czasy było cyfrą olbrzymią. Trzy czwarte zwiedzających — to pielgrzymi przybywający na Jasną Górę oraz wycieczki szkolne. Wystawa Częstochowska stała się najbardziej popularną imprezą wystawową w owych czasach i można ją postawić na równi z Ogólnopolską Wystawą we Lwowie w 1894 r.

Podczas dwudziestu lat wolnej Polski w Częstochowie odbył się szereg wystaw mniejszych i specjalnych, w roku ubiegłym zaś Wystawa „Przemysł — Rolnictwo — Rzemiosło”, która należała do największych i najliczniej zwiedzanych wystaw powojennych.

Tę dużą frekwencję zawdzięczają wystawy częstochowskie milionowym masom patników, młodzieży szkolnej i turystom, których należy obsługiwać. Masę tę są podstawą do wszelkich wystaw, to też z tego powodu Częstochowa jest predestynowana na urządzanie w niej stałych imprez wystawowych.

Święto Zwycięstwa w Gimnazjum Społecznym

Z okazji Święta Zwycięstwa odbyła się w Lic. i Gimn. Towarzystwa Szkoły Społecznej okolicznościowa akademicka.

Uroczystość zagalł dyr. Władysław Hyla.

Podporucznik Wojska Polskiego wygłosił referat w którym przedstawił całokształt walk I i II Armii podkreślając wkład naszego wojska do walki z germańskim najeźdźcą. Prof. dr B. Puczyłowski w wykładzie swym o historii walk polsko-niemieckich udowodnił słusność naszych granic zachodnich. Groźbę mogącego się odrodzić imperializmu niemieckiego i konieczność złączenia wszystkich sił narodu w celu odbudowy kraju, wykazała w

będą prawomocne bez względu na ilość przybyłych członków.

Potrzeba higienistek na kolonie letnie

Polski Czerwony Krzyż przyjmuje zgłoszenia kandydatek na higienistki na kolonie letnie dla dzieci, spośród pielęgniarek i siostr pogotowia sanitarnego PCK.

Blizszych informacji w tej sprawie udziela biuro Oddziału PCK w Częstochowie, Aleja Wolności 11.

Walne zgromadzenie członków RTPD Oddział w Częstochowie

Dnia 23 maja (piątek) o godz. 18 w sali PPS. przy ul. Kopernika 6, odbędzie się walne zebranie członków Rob. T-wa Pracy i Dzieci, Oddział w Częstochowie.

Tydzień kwesty Ligi Kobiet

W związku z urządzaniem kolonii letnich dla biednych dzieci, Zarząd Miejski Społeczno-Obywatelskiej Ligi Kobiet w Częstochowie organizuje kwestę na ten cel w ramach jednego tygodnia t. j. od niedzieli dnia 18 do 24 maja b. r. i zwraca się z gorącą prośbą do społeczeństwa o jak najwydatniejsze poparcie dla zrealizowania tej akcji, mającej na celu ratowanie dzieci przed chorobami i zwiększającą się śmiertelnością wśród nich.

Uwaga matki!

ZNZ Sekcja Wychowania Przed-szkolnego miasta i powiatu na trosce o racjonalny rozwój fizyczny najmłodszej działy organizuje dwudniowy kurs ćwiczeń ruchowych, gier i zabaw 29 i 30 maja b. r. od godz. 16 do 19.

Zapisy i bliższych informacji udziela ZNP przy ul. N. M. Panny Nr 43 II piętro w czwartek i piątek t. j. 22 i 23 b. m. od godzin 17 do 19.

Komunikat turystyczny P. B. P. „Orbis”

Wydział Turystyczny tut. Oddziału

tu zawiadamia, że na ogólne żądanie organizowana jest impreza pod nazwą: „Święta Ludowe na Pojezierzu Mazurskim”.

Jest to wycieczka 4 dniowa. Wyjazd z Częstochowy dnia 24 o godz. 6.20. Powrót dnia 27 maja o godz. 12.

W programie wycieczki zwiedzanie Olsztyna/M., zwiedzanie samoschodami około 400 km. Pojezierza Mazurskiego (Kętrzyn, b. kwatery główna Hitlera, Lidzbark Warmijski, siedziba biskupów, Święta Lipka, jeden z najpiękniejszych kościołów w Europie i wiele innych miejscowości).

Wyżywienie, noclegi i przejazd w wagonach rezerwowanych „Orbis” zapewnione.

Szczegółowych informacji udziela „Orbis”, Al. N. P. M. 16, w godzinach od 8 — 15.

Wystawa Szkolnictwa Zawodowego

W okresie od dnia 22 maja do 30 czerwca b. r. będzie otwarta na terenie m. Częstochowy Wystawa Szkolnictwa Zawodowego, urządzona przez szkoły, podlegające Ministerstwu Oświaty, Rolnictwa i Reform Rol.

Wielka loteria fantowa

Dowódcy 6 Pułku Piechoty, oficerowie i żołnierze, doceniając sympatię społeczeństwa m. Częstochowy dla odrodzonego Wojska Polskiego, postanowili wraz ze społeczeństwem urządzić w dniu 1 czerwca b. r. Wielką loterię fantową w parku miejskim, wraz z koncertem orkiestry Wojska Polskiego.

W skład komitetu weszli:

Prezes Miejskiej Rady Narodowej ob. Zajda, Ks. Kapel. Garn. m. Częstochowy kpt. Stanowski, ob. Gosek, ob. Jankowski, ob. Kotarba, pof. Nawrot, pof. Ambroży.

Komitet zwraca się z prośbą do las kawy Ofiarodawców, by jak najliczniej składali fanty w Wojskowej Komendzie Miasta, Aleja N. M. Panny w budynku R.K.U.

Wspólna impreza i koncert jeszcze więcej zaoferują współpracy pomiędzy Wojskiem Polskim a Społeczeństwem m. Częstochowy.

Ogłoszenia do „Głosu Narodu” z RADOMSKA i okolicy. przyjmuje Księgarnia T. Piljowskiego, Radomsko, Pl. 3 Maja 5, tel. 126

Miesiąc akcji społecznej zbiórki złomu

W ub. okresie czasu od 25 października do 25 listopada zorganizowana była pierwsza kampania zbiórkowa, która dała 6303 ton złomu żelaznego i 150 ton złomu metali kolorowych oraz poważną ilość puszek po konserwach. Zespoły, które uzyskały najlepsze wyniki w akcji, zdobyły cenne nagrody i zostały zaszczytnie wyróżnione.

Obecnie Centrala Złomu przeprowadza wiosenny miesiąc Akcji Społecznej Zbiórki Złomu od dnia 15 maja do dnia 15 czerwca.

Zadaniem zbiórki jest wykorzystanie dla potrzeb hutnictwa tych wszystkich wartości, jakie przedstawia złom domowy, który niszczy na podwórkach domów i na ulicach miast jako stare narzędzia, naczynia, puszki blaszane i różne drobne przedmioty żelazne. Sumiennie przeprowadzona Akcja może dać przemysłowi krajowemu duże korzyści i przyczynić się do odbudowy kraju.

Centrala Złomu zwraca się do Rad Narodowych, aby te poparły Akcję Zbiórki, wyraził się przez zorganizowanie przez te Rady stałych Kom. Spot. Zbiórki Złomu. Zadaniem tych Komitetów będzie skoordynowanie akcji między społeczeństwem, organizacjami młodzieżowymi a aparatem zbiorczym. Konieczny jest w akcji udział organizacji młodzieżowych, młodzieży szkół powszechnych, średnich i wyższych a ze związków zawodowych przede wszystkim Zw. Zaw. Dozorców, celem pracy w terenie.

Zespoły, które uzyskają najlepsze wyniki swej działalności, zostaną nagrodzone i wyróżnione. Złom należy dostarczać na terenie Cz. w. do składnicy: Tadeusz Jezierski — Strażacka 17 i f. „Złom” Strażacka 30.

nych, Leśnictwa, Przemysłu, Kultury i Sztuki oraz Żegluga.

Celem Wystawy jest wytworzenie przeświadczenia, że Szkolnictwo Zawodowe ma równorzędne znaczenie jak szkolnictwo ogólnokształcące.

Wystawa ma pokazać młodzieży, różne typy szkół zawodowych, Przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego Wystawy jest kurator Okręgu Szkolnego w Kielcach ob. Steczeń, a dyrektorem W. Zembrzyski.

Wystawa będzie urządzona na terenie zeszlorocznej wystawy „Przemysł — Rolnictwo — Rzemiosło”, w III Alei obok parku miejskiego.

Uczestnikom przysługują prawo korzystania z 66 proc. niższej kolejowej, noclegów i taniego żywienia. Zgłaszać się należy pod adres Biura Wystawy Częstochowa, Raclawicka 2 tel. 20-07 adres telegraficzny „Wystawa”.

Prokuratura zbiera wiadomości o Maksie Walchu, Wilhelmie Schulte i N. Mallinie

Prokuratura Sądu Okręgowego w Częstochowie prowadzi dochodzenie przeciwko Maksowi Walchowi, Wilhelmowi Schulte, N. Mallinowi, prokuratorom niemieckiego sądu spejalnego, oraz Augustowi Maniewskiemu, byłemu urzędnikowi Ubezpieczalni Społecznej w Częstochowie i Rolandowi Hicke działającemu jako SS-man na terenie powiatu zawierciańskiego, podejrzanych z art. 1 Dekretu PKWN z dnia 31 sierpnia 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 69, poz. 377/46) o wymiarze kary dla faszystowsko-hitlerowskich zbrodniarzy winnych zabójstw i zniechęcania się nad ludnością cywilną i jeńcami oraz dla zdrajców Narodu Polskiego.

Osoby, które znają konkretne fakty zbrodniczej działalności wyżej wymienionych, winny niezwłocznie zgłosić się do Prokuratury Sądu Okręgowego w Częstochowie, przy ul. Kilińskiego 16, w godzinach od 9 — 13.

Dyżury aptek

W tygodniu od dnia 19 do 25 maja b. r. dyżurują następujące apteki: Suke, P. Kozarskiego — II Aleja 26, J. Ojreńskiego — ul. Wieluńska 18, J. Rupprechta — ul. Narutowicza 170 tylko od godziny 8-ej do 19-ej.

Sport

Tenis w Victorii

Korty tenisowe Victorii w Parku 3-go Maja mają już swoich kilkanaście lat przeszłości. Powstały dość wielkim kosztem, jako rekompensata za boisko przy ul. Narutowicza. Trzeba było dość okrojonej sumy złotych, by z ubitego, brudno-szarego klepska zrobić czerwone prostokąty, po których obecnie uganiają się za białą piłeczką tenisiści różnego wieku i kalibru, od zadatku na młodzież począwszy do panów „z brzuszkami”. Bo ten piękny, zdrowy sport, mający wszystkie zalety ruchu i walki, a pozbawiony najbardziej elementu sportu, brutalności, jest bardzo tolerancyjny i swych adeptów nie wydziedzicza tak prędko, jak piłka nożna, czy boks.

A oto krótka historia sekcji tenisowej Victorii. Pierwszym jej kierownikiem był dr Franke, następnie dyr. Stalens, Malec, dr Piwowarczyk, Majewski. Najlepszym tenisistą, który przetrwał na korycie do Jubiluszowej Victorii, jest Barylski Ziutek, który zresztą był czynny i w innych sekcjach. Jest on i dzisiaj, jak przed 15-ty laty pierwszą rakieta Victorii. P. i. m. chlubnie zapisał się w kronice sekcji Tazbir, Plekaczynski, Stalens, dr Franke i inni.

Po wojnie na kortach znów zapanał ruch. Szkoda, że bardzo kosztowny sprzęt tenisowy, nie pozwalał umiarkować sportu „białej piłeczki”. Przy swym wielkim powodzeniu, piłce nożnej, tenis jest „kopciuszkiem”, nie ściąga tłumów publiczności, nie daje emocji o takim ciężarze gatunkowym, jak tamta, większa piłka, ale daje dużo radości i słońca i wychowuje w atmosferze zdrowego sportu.

DYSKWALIFIKACJA ZNANYCH BOKSERÓW POMORSKICH

Celem zapobieżenia dalszemu rozprzeczaniu w boksie pomorskim, Pom. OZB ukarał dyskwalifikacją znanych zawodników.

Wikłński za awantury w stanie nietrzeźwym na boisku piłkarskim i za odmowę startu w barwach reprezentacji Okręgu Pomorskiego na 5 minut przed meczem z reprezentacją Warszawy zdyskwalifikowany został na okres roku.

Łeżkowski — został również ukarany jednoroczną dyskwalifikacją za awantury, jakich dopuścił się w stanie nietrzeźwym na boisku piłkarskim oraz za niestawienie się na eliminacje przed mistrzostwami Polski.

Kruza ukarany został dyskwalifikacją na 8 miesięcy za niestawienie się na eliminacje przed mistrzostwami Polski.

MŁODZIEŻ POLSKA NA ŚWIATOWYM FESTIWALU

W związku z organizowanym światowym Festiwalem Młodzieży w Pradze Czeskiej, mającym się odbyć w dniach od 20 lipca do 17 sierpnia br. powstał Komitet Międzyorganizacyjny, w skład którego wchodzi przedstawiciele wszystkich organizacji młodzieżowych.

Obok szereg sekcji utworzona została także sekcja sportowa, która ma za zadanie przygotować sportowców do zawodów na Festiwale w następujących gałęziach sportu: boks, lekkoatletyka, piłka ręczna, kolarstwo, ping-pong oraz lotnictwo sportowe.

Celem wysłania najlepszych zawodników odbędą się eliminacyjne zawody bokserskie w Grudziądzu w czasie od 17 — 18 maja b. r. do których stają bokserzy: ZWM, ZHP, KCZZ i OM TUR.

Przewidziane są także obozy kondycyjne dla lekkoatletów, bokserów i zawodników piłki ręcznej, w dniach od 15 — 30 czerwca b. r. na których zostaną ostatecznie wybrani zawodnicy do poszczególnych konkurencji:

- a) kurs bokserski na 30 uczestników,
 - b) kurs piłki nożnej na 50 uczestn.
 - c) kurs lekkoatletyczny na 50 ucz.
- Uczestników na kurs delegują wydziały sportowe następujących organizacji: KCZZ, ZHP, „Wici”, ZWM i OM TUR.

DZWONKOWSKI ZDOBYWA PUCHAR IKP

Na stadionie miejskim w Bydgoszczy odbył się tradycyjny „bieg na przelaj” o nagrodę przechodnią „Ilustrowanego Kuriera Polskiego”. W biegu, do którego zgłosiło się ponad 240 zawodników z całej Polski wzięło udział 180 biegaczy z czołowymi długodystansowcami polskimi: Dzwonkowskim, Kleśm, Wirusiem, Peryncem i Wasilewskim na czele. Bieg miał posmak dużej sensacji sportowej, spóźnianie się bowiem ze w Bydgoszcz dojeżdżo do rozgrywek o nieoficjalne mistrzostwo Polski.

Zeszloroczny mistrz, a równocześnie obrońca pucharu, Kurpessa (ŁKS) nie stanął na starcie. Dzwonkowski (Włoc.) osiągnął łatwe zwycięstwo, przybywając w dobrej formie dystans ponad 3000 m. w czasie 9:54:6 min. przed Kleśm (Gdańsk) 9:56 min i Wiśniewskim (RKS „Orzeł Włocławek”).

NAPIERAŁA ASĘM ASÓW

Warszawa, 18.5. W tzw. „Wyscigu Asów” na dystansie 100 kni zwyciężył Napierała (3:02:43) przed Rzeźnickim (3:05:31) i Pietraszewskim. Nagrodę prezydenta Warszawy, inż. Tolwińskiego zdobył KS Sarmata. Na 37 startujących zawodników ukończyło bieg tylko 13-tu.

OZARNI REZ. — WARTA PRAWO 212 (111)

Radomsko, 15. 5. — Bramki dla Czarnych zdobyli Marlin i Tatarowski, dla Prawa Ojczyński i Brzózka. Sędziował ob. Woźniak.

Z POBYTU POLSKIEJ DELEGACJI W CZECHOSŁOWACJI

Przebywająca już w Czechosłowacji od kilku dni polska delegacja sportowa, złożona z przedstawicieli Prezydium Państw Rady WF i PW, przedstawicieli Państw. Urzędu WF i PW i Ministerstwa Oświaty, zwiedza ostatnio szereg ośrodków sportowych i urządzeń sokolskich oraz była obecna na pokazie gimnastycznym.

KURS DLA LEKARZY SPORTOWYCH

Zarząd Główny Stowarzyszenia Lekarzy Sportowych organizuje w Warszawie w porozumieniu z Ministerstwem Zdrowia kurs z zakresu medycyny sportowej dla lekarzy w dniach od 1 do 15 lipca b. r.

Uczestnicy kursu korzystają z bezpłatnego zakwaterowania i żywienia. Ilość uczestników ograniczona. Zgłoszenia należy kierować pod adresem: Dr Kuligowska Stefania, Warszawa, Dąbskiego 2 do dnia 15 czerwca 1947 roku.

Pierwsze wielkie inwestycje turystyczne na Ziemiach Odzyskanych

Sprawa budowy kolejki górskiej z Karpacza oraz wyciągu sanioowego ze Szklarskiej Poręby została ostatecznie postanowiona. W tych dniach bawiła w Karkonoszach specjalna komisja rzeczoznawców, w której skład weszli przedstawiciele PBP „Orbis”, Uzdrawisk Dolnośląskich, organizacji sportowo-turystycznych i zainteresowanych gmin.

Rzeczoznawcy ustalili finansowo-techniczne zasady budowy oraz wytyczyli

trasy. Kolejka górską będzie biegła spod Orlinka w górnej części Karpacza na Małą Kopę na granicy Karkonoszy. Trasa wynosi ok. 1400 mtr. przy różnicy wzniesień 350 mtr. Wyciąg sanioowy zostanie przeprowadzony z górnej części Szklarskiej Poręby do podnóża Szrenicy o łącznej długości ok. 1500 mtr i różnicy wzniesień 400 mtr.

Zarówno kolejka, jak i wyciąg będą stanowiły nie tylko olbrzymie udogodnienie dla sportowców i turystów,

lecz również rozwiążą poważny problem zaopatrzenia szeregu schronisk, znajdujących się w górnych rejonach Karkonoszy. Dogodny dowóz żywności spowoduje obniżenie cen utrzymania w schroniskach o 50 proc. i zrównanie ich z cenami na podgórzu.

Koszty budowy kolejki i wyciągu wyniosą ok. 17 mln. zł. Budowę przeprowadzi PBP „Orbis” z subsydjów Min. Komunikacji przy współudziale Państw. Zarządu Uzdrawisk Dolnośląskich, przy czym będą to pierwsze wielkie inwestycje turystyczne na Ziemiach Odzyskanych. Budowa nastąpi pod hasłem maksymalnego wykorzysta-

nia polskiego materiału, produkcji oraz zdolności inżyniera i robotnika. Istnieje możliwość, że kolejka górską z Karpacza zostanie oddana do użytku już w tegorocznym sezonie letnim.

Z życia kulturalnego

TEATR WIELKI

„ZEMSTA”

Dziś, we wtorek, 20 b. m. oraz w dni następne o godz. 19.30 arcydzieło polskiej literatury dramatycznej komedia w 4 aktach Al. hr. Fredry p. t. „Zemsta”. Doborową obsadę premierową stanowią: Kalinowska, Plucińska, Łodyński, Łowicki, Płonki, Sarnowski, Szmajkowski oraz Leński, Pajłasz, Stanisławski i

Wojciechowski. Oprawa sceniczna Wł. Wagnera. Reżyseria Wacława Seibora.

Przedstawienia dla szkół

Dziś, we wtorek 20 b. m. oraz jutro w środę 21 b. m. o godz. 15-ej komedia w 4 aktach Al. hr. Fredry p. t. „Zemsta” dla szkół średnich, wyższych i dośzkolających.

Przedstawienia te zostały zorganizowane staraniem Dyrekcji Teatrów oraz Wydziału Oświaty i Kultury Zarządu Miejskiego.

Bilety zamawiać i nabywać można w Wydziale Oświaty i Kultury, Dąbrowskiego 7.

Kasa Teatrów czynna od godz. 10-ej do 13-ej i od 15-ej do rozpoczęcia przedstawień. Tel. kasy 21-61.

Kinoteatry

Kino „Łęczyca”—wyświetla film produkcji polskiej p. t. „Zakazane piosenki”. Nad program P.K.F. Nr 17/47.

Program rozgłośni polskich

PROGRAM OGÓLNOPOLSKI

Środa

6.00 Sygnał czasu. 6.05 Dziennik poranny. 6.20 Gimnastyka poranna. 6.30 Koncert Orkiestry Detej. 6.57 Sygnał czasu. 7.02 Muzyka. 7.15 Wiadomości poranne oraz przegląd prasy. 7.35 Program na dzień nast. 7.40 Muzyka. 8.30 Informacje ogólnopolskie. 8.40 Skrzynka P.C.K. 8.50 — 15.00 Przerwa. 15.00 „Nasze morze”. 15.15 Pieśni Kompozytorów Polskich. 15.35 Edward Grieg — Sonata op. 36. 16.00 Dziennik popołudniowy. 16.12 Muzyka „rozrywkowa”. 16.55 Aud. dla młodzieży — „Rzemiosło dawniej i dziś. 17.10 — „Przy gościnie” 17.15 Skrzynka techniczna. 17.20 Koncert Ork. P. R. 17.50 Kwa-drams poetycki Juliana Tuwima. 18.05 „Mozaika wiosenna”. 18.30 Nauka przy głosiaku. 18.35 Warsztat psychologa — odczyt dr. Tadeusza Witwickiego. 2. „Nowa broń przeciw chorobie” — odczyt prof. Dadds'a. 18.55 Szkolna Pieśń chóralna. 19.10 Z zagadnień świata pracy. — Bądź ostrożny przy obsłudze pedni! 19.15 Muzyka (z płyt). 19.57 Sygnał czasu. 20.02 Dziennik wieczorny. 20.20 Aktualia. 20.30 Aud. Chopinowska, w wyk. Zofii Rabeczewskiej. 21.00 „Nowe książki” — aud. w oprac. Hieronima Edwarda Michalskiego. 21.15 Koncert Sekstetu P. R. 21.45 Radiowy Uniwersytet Ludowy. 22.00 Kwadrans prozy: „Popioły”. St. Zermoskiego. 22.15 Koncert Ork. Tam. P. R. 23.00 Ostatnie wiad. dziennika. 23.15 Program na dzień następny. 23.25 Muzyka kameralna z płyt. 23.55 Wiad. z ostat. chwili i sygnał czasu.

Dalszy ciąg wygranych po 500 zł podany będzie we wtorek

NIEURZĘDOWA IABELA WYGRANYCH

1-szy dzień cągnienia I-ej Klasy

50 Jubileuszowej Loterii

Wygrana	100.000 zł	państwa	Nr	817	849	933	999	7032	083	087	104
48078				107	335	512	1568	637	649	757	762
				825	859	916	8029	044	084	084	099
				263	273	333	421	659	823	890	919
				5011	088	257	271	323	350	461	
				481	533	550	601	722	738	897	917
				10119	137	172	331	340	430	485	581
				608	805	825	855	979	11031	60	63
				263	266	343	354	356	616	624	824
				972	13002	044	070	087	275	225	344
				354	613	621	729	795	805	913	914
				13013	017	175	275	303	438	501	613
				695	726	840	936	14001	117	153	194
				366	425	441	588	634	805	830	856
				879	921	945	15073	183	217	246	317
				541	555	564	654	684	731	744	774
				585	912	915	935	16017	226	259	289
				320	336	345	372	447	476	576	728
				838	865	897	901	934	17135	141	186
				196	623	789	898	912	983	18077	083
				157	370	454	565	628	670	679	691
				19046	054	079	097	098	242	261	280
				288	298	301	307	408	447	510	674
				847	915	973	983				
				20059	168	171	231	246	514	577	588
				600	770	851	21161	189	242	267	400
				573	584	743	744	785	805	967	22002
				057	150	203	219	392	551	694	727
				923	23121	130	152	157	228	423	508
				562	647	659	709	951	24012	072	169
				171	216	247	256	350	418	486	493
				163	674	863	960	962	973	974	25052
				183	562	632	633	724	736	923	948
				260	45	081	115	126	176	204	265
				440	404	511	545	708	786	807	841
				989	983	27031	036	106	171	260	284
				200	932	304	498	598	640	717	731
				828	889	28018	197	219	387	435	466
				621	761	821	908	981	23006	008	014
				083	084	088	118	136	150	199	214
				241	261	270	351	513	566	580	617
				681	694	758	777	794			
				30095	197	299	324	401	436	486	490
				506	565	753	862	888	897	952	31007
				019	049	076	126	150	152	172	194
				215	307	320	322	326	351	386	464
				595	685	753	782	788	794	884	894
				32113	126	156	158	232	247	281	318
				450	534	536	646	749	813	842	921
				33009	152	212	247	248	338	322	344
				605	614	663	666	706	738	747	752
				903	34116	359	367	413	479	533	640
				653	672	718	719	770	891	985	35033
				069	105	149	287	810	998	979	35052
				147	191	422	459	523	570	691	879
				907	969	989	991	37058	310	467	498
				678	740	745	783	884	903	920	958
				38040	066	093	099	127	196	228	268
				290	398	404	447	607	790	828	868
				38018	034	064	155	204	212	215	263
				368	402	408	554	628	639	867	905
				330	606	611	666	731	781	793	801

URZĘDOWE OBWIESZCZENIA

L. dz. Apr. 395/47.

OGŁOSZENIE

w sprawie wydawania chleba przydzielonego na m-c maj 1947 r.

Wydział Aprobizacji i Handlu Zarządu Miejskiego w Częstochowie zawiadamia, iż z dniem 19 maja 1947 r. sklepy „Powszechne Spółdzielni „Jedność” i sklep Spółdzielni „Aniolów” rozpoczynają wydawanie chleba przydzielonego dla ludności m. Częstochowy na karty zaopatrzenia I-szej kategorii z nadrukiem „maj 1947 r.”

w ilości 8 i pół kg na kupony Nr 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 17, 18, 19, 20

21, 22, 23, 42, 43.

Wydawanie chleba na miesiąc maj b. r. trwać będzie do dnia 31 maja 1947 r.

Jednorazowe pobranie całej należności chleba jest niedozwolone.

W sprawie wydawania chleba przydzielonego na karty zaopatrzenia kat. I.R. nastąpi oddzielne ogłoszenie w prasie.

Częstochowa, dnia 17 maja 1947 roku

Naczelnik Wydz. Aprob. i Handlu Wiceprezydent Miasta

(—) E. Wolniak (—) B. Fedarak

3214

L. dz. Apr. 367/47.

OGŁOSZENIE

Wydział Aprobizacji i Handlu Zarządu Miejskiego komunikuje, że zgodnie z zarządzeniem Ministra Aprobizacji z dnia 28 kwietnia 1947 r. Nr 3980 i Wojewody Kieleckiego Nr Apr. VII-P 1/6/47 z dnia 7 maja 1947 r. w związku z obowiązującym w całym Państwie przepiekiem 140 kg chleba za 100 kg maki żytniej 90 proc. i pszennej 96 proc. cena chleba reglamentowanego została z dniem 1 kwietnia 1947 r. podniesiona do zł 550 za 1 kg loco piekarni i 6 zł dla konsumenta

Częstochowa, dnia 16 maja 1947 r.

Naczelnik Wydz. Aprob. i Handlu Wiceprezydent Miasta

(—) E. Wolniak (—) D. Kapalski

3215

Nr. O. 1889/47.

OBWIESZCZENIE

w sprawie nielegalnego wykonywania robót kamieniarskich na obszarze miasta Częstochowy

Na wniosek miejscowego cechu murarskiego Zarząd Miejski podaje do publicznej wiadomości, a równocześnie zwraca uwagę osobom wykonującym roboty kamieniarsko-betoniarne na cmentarzach w Częstochowie, że w myśl art. 144 prawa przemysłowego (Dz. Ust. R. P. Nr 53/27, poz. 468) wykonywanie rzemiosła bez posiadania karty rzemieślniczej jest niedozwolone i, że wykonujący wspomniane roboty nielegalni przedsiębiorcy będą pociągani do odpowiedzialności karnej.

Częstochowa, dnia 17 maja 1947 roku

Prezydent Miasta (—) Dr T. J. Wolański.

3227

Nr O. 1881/47.

ZARZĄDZENIE

Prezydenta Miasta z dnia 14 maja 1947 roku w sprawie leczenia zimnicy (malarii)

Działając na podstawie art. 46 ust. 2 ustawy o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego z 23 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198) oraz zarządzenia Urzędu Wojewódzkiego w chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu z dnia 21 lutego 1935 (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198) oraz zarządzenia Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach z dnia 10.4.1947 r. Nr. 2/9/47 zarządzam, co następuje.

Wobec przewidywanego wzrostu w bieżącym roku liczby przypadków zachorowań na malarię (zimnicę) wszystkie osoby, które chorowały w 1947 roku lub obecnie chorują na czynną zimnicę są zobowiązane niezwłocznie zgłosić się do jednego z niżej wymienionych punktów, gdzie otrzymają bezpłatne leczenie aterybryną.

1. Podlegający ubezpieczeniu, zgłoszą się do Ubezpieczalni Społecznej.

2. Znajdujący się pod opieką Wydziału Opieki Społecznej i nie posiadający ubezpieczenia obowiązują do leczenia — do Przychodni Ogólno-Miejskiej (Ośrodek Zdrowia) Al. Wolności Nr 20.

3. Podlegający P.C.K. do Ambulatorium Polskiego Czerwonego Krzyża przy ul. Waszyngtona Nr 42.

Winni nie zastawiać się do niniejszego zarządzenia, podlegają z art. 22 pkt. 1 powołanej na wstępie ustawy o zapobieganiu chorobom oraz art. 1 dekretu z 16 listopada 1945 roku o podwyższeniu grzywny (Dz. U.R.P. Nr 56, poz. 312 karom aresztu do 3-ch miesięcy i grzywny do 30.000 złotych lub jednej z tych kar.

Prezydent Miasta: (—) Dr T. J. Wolański

3217

Nr O. 1880/1/47.

DECYZJA

Działając na podstawie art. 46 ust. 2 ustawy z dnia 23 marca 1933 roku o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. Ust. R. P. Nr 35, poz. 294) i uchwały Kolegium Zarządu Miejskiego z dnia 6 maja 1947 roku Nr. 85/47 zarządzam, co następuje:

Pkt. 1.

Ustala się następującą taryfę opłat za umieszczanie plakatów na miejskich tablicach ogłoszeniowych:

I. Określenie wielkości plakatów

1-sza o powierzchni do 900 cm. kw.	2-ga " " " " "	3-cia " " " " "	4-ta " " " " "
1800	3600	7200	7200

Czasokres wywieszenia

Wielkość plakatu	1	2	3	4
Za jeden dzień	zł 3.—	zł 4.—	zł 5.—	zł 8.—
za dwa dni	zł 6.—	zł 7.—	zł 9.—	zł 13.—
za trzy dni	zł 8.—	zł 10.—	zł 12.—	zł 15.—
za 1 tydzień	zł 10.—	zł 13.—	zł 20.—	zł 30.—
za dwa tygodnie	zł 22.—	zł 26.—	zł 40.—	zł 52.—

za okres dłuższy według umowy.

pkt. 2.

Partie polityczne, związki zawodowe, organizacje społeczne i charytatywne uiszczają opłaty o 50 niższe.

pkt. 3.

Teatry Miejskie uiszczają opłaty zwykłe z tym, że wypłacone przez nie kwoty z tytułu tych opłat podlegają przekazaniu Dyrekcji Teatrów jako subwencja Zarządu Miejskiego.

pkt. 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 20 maja 1947 roku.

Z dniem tym traci moc obowiązująca zarządzenie moje z dnia 2 czerwca 1945 roku Nr O.